

ചിത്രോത്സവം.

പിരാജിതൊ നിതാന്തശ്രീഃ പാർവ്വതീനയനോപുലൈഃ
മുഖമേലിത്ഥിരം ജീയാദസൗ സുമനസാം വരഃ.

ചിത്രോത്സവം.

സി. കൃഷ്ണൻകുറുപ്പൻ.

തൃശ്ശിവപേരൂർ
രാമാനുജമഠാലയം ക്ലിപ്തത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

1108

വില ൪ അ.

Price 4 As.

അപതാരിക.

ഭാഷാസാഹിത്യസാഗ്രാജ്യത്തിൽ പഠിക്കുകപഠിക്കുക
ലബ്ധപ്രതിഭയായ ഒരു കവിയെത്തന്നെക്കൊണ്ടു എന്റെ പ്രാ
ണസ്നേഹിതനായ ശ്രീമാൻ ചങ്ങരംകാത കൃഷ്ണൻകർത്താ
വ്. ദേവദത്തകാവ്യം മുതലായ പല വിശിഷ്ടകൃതികളും
അദ്ദേഹം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ രചിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി
ഭാഷാഭിമാനികളായ സകല കേരളീയരുടേയും സ്നേഹ
ബഹുമാനങ്ങളെ ആവർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. “പുരാണമിത്യേ
വനസാധുസർവ്വം. ന ചാപികാവ്യം നവമിത്യവദ്യം” എ
ന്നപന്ത്രസിപ്പു കാളിദാസൻ “നവീനമിത്യേവ ന സാധു
കാവ്യം ന ചാപിതൽപ്രാകൃത ന മിത്യവദ്യം” എന്നാണ്
നമുക്കപന്ത്രസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. പഴയ സമ്പ്രദാ
യത്തിലുള്ള കവിത കവിതയാണെങ്കിലും അല്ല, പുതിയ
പ്രസ്ഥാനത്തിലുള്ള കവിത കവിതയല്ലെങ്കിലും ആണ്,
എന്നുള്ള മനസ്ഥിതി നമ്മെ വിട്ടുമാറണം. എവിടെ മാ
ധ്യമ്യമുണ്ടോ അതാസ്വപദിക്കണം. അതാണ് സഹൃദയ
ന്റെ ധർമ്മം. ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണൻകർത്താവ് ഒരു പുതൻകു
റുകാരനല്ല. പഴയതന്നെ വിചാരിച്ചുമാത്രം പഴയതി
നെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു പൂർണ്ണമില്ല. അതിനെയാര
പഹണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണത്തിനുണ്ട്. അതുകൊ
ണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യങ്ങൾക്ക് വല്ല മങ്ങളും കാ
ലവ്യത്യാസംകൊണ്ട് ഈ ഇടയ്ക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
അതിനെ പാടെ പരിഹരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നു
“ചിത്രോത്സവം” എന്ന പ്രസ്തുത ഖണ്ഡകാവ്യം. ഇതു
അമുലാഗ്രം വിവിധങ്ങളായ ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളിൽ

നെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കലശേഖരപ്പെരുമാക്കു നായുടെ അഭ്യുദയം ഇന്നുമിന്നലെയുമല്ലാ കേരളത്തിന് അകമാനം ഉത്സവമായി പരിണമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ “തിരുമുപ്പേഴ്”സകല കേരളീയരുടേയും ഹൃദയങ്ങളെ പലപ്രകാരത്തിൽ പ്രത്യാശാതരങ്ഗിതങ്ങളാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. കൊച്ചിശീമയിലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒരു പ്രഭുക്കുടുംബത്തിലെ അങ്ഗമായ ശ്രീമാൻ കത്താവിന് ഈ ശുഭാവസരത്തിൽ മങ്ഗളാശംസ ചെയ്യുന്നതിന്നു് എല്ലാംകൊണ്ടും ഉത്തമാധികാരിത്വമുണ്ടു്. . . തന്റെ ധർമ്മത്തെ അദ്ദേഹം ഈ അവസരത്തിൽ എത്രയും ശ്രദ്ധാലോചനയോടെ രീതിയിൽ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തിക്കും പാണ്ഡിത്യത്തിന്നും പാരമ്പര്യത്തിന്നും അനുരൂപമായ വിധത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. കത്താവർകളുടെ കൃതികൾക്കുള്ള പ്രസാദാദികാവ്യഗുണങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണു്. “ആരാധിച്ചിട്ടുവാക്കാരാധിതീകുന്നു,” “ലോലശ്രീലോചനലോലംബങ്ങൾ,” “പടുമതികളടിപണിയുമരചരുടെ മൌലിയിൽപ്പറ്റിത്തിളങ്ങുന്ന പത്തരാഗപ്രഭുൻ” മുതലായ വരികൾ മഹാകവി കണ്ടുരിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. രാജഭക്തിരസവും സാരസ്വതപരിമളവും അഹമഹമികയാ കളിയാടുന്ന ഈ കൃതി കൈരളീദേവിക്ക് ഒരു കനകഭൂഷണംതന്നെ.

ഗ്രന്ഥകത്താവിന് ഉത്തരോത്തരം സർവ്വമങ്ഗളങ്ങളേയും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, } (ഒപ്പ്)
 30—7—1107. } ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ.

ചിത്രോത്സവം.

(മഞ്ജരി)

(1)

താരണ്യ ശ്രീയെഴും താരന്ദ പുൽമെത്ത
ചേരുന്ന കുന്നാകും ചാരമഞ്ചം
ചാലവെ ചാരിത്തന്നാഴിയാ മുച്ചലത് -
ച്ചേലതൻ ചേലൊടു നോക്കിനോക്കി
സാരസ്യ മുൾക്കൊണ്ടു സാമോദം വെല്ലുന്ന
കേരള മാതാവിൻ വക്ത്രമായും
ഏവനും കാണവാ നാവതല്ലാത്തൊരു
കേവല വസ്തുവായ് പ്രസ്തുതനായ്.
സ്ഥാവര ജംഗമ ജീവനാ യേവനീ -
പ്പാവന ലീലകളാചരിപ്പു.
ആരാധിച്ചീടുവോക്കാരാധി തീർക്കുന്നു?
മാരാരി മുഖ്യർക്കു മാരാരാധ്യൻ?
ശ്രീലനായിടുമാ നീലക്കാർവണ്ണന്റെ
ലോലശ്രീ ലോചന ലോലംബങ്ങൾ
സൈപരമായെപ്പൊഴും കൂത്താടി കൂടുന്ന
സൗരഭ്യ മേരിന പത്മമായും
പ്രേമാർദ്ര മായുള്ള സോമാസ്യം തൂകുന്ന
പൃഥ്വി ഹാസത്തിൻ തുമയാലെ
കായാന്യ വണ്ണന്റെ കായത്തിൽ കർപ്പൂര -

ശ്രീയണിയിക്കുന്ന ശ്രീദേവിയാൾ,
 നിത്യവും നിസ്സുഖ മുത്തോടെ നാർത്തന-
 കൃത്യത്തെ ചെല്ലുന്ന രംഗമായും,
 ഗീർവാണ ലോകത്തിൽ ഗർവാകെപ്പോക്കുന്ന
 സർവാഗ്ര സമ്പത്തിൽ സത്തമായും,
 ഭക്തന്റെ ഭക്തനാം ഭാഗ്യവ രാമന്റെ
 സർഗ്ഗം സപർഗ്ഗത്തിൽ സാരമായും,
 ഉത്തംഗ വൈഭവ മൊത്തുള്ള മേദിനീ-
 ഭൂതുകുളുഷണത്യം ചേർത്തതായും,
 ജ്ഞാനവാന്മാരായ മന്നവന്മാരുടെ
 ദാനത്താ ലെത്രയും ള്ളാലുമായും,
 വാക്യല ധാരിക ജ്ഞാക്കെയും വാക്യേണ
 വക്തവ ശ്രീതീർത്ഥ തല്പര്യവും,
 വന്മാൻ രാമൻതൻ പൊമ്പാദി സംഗത്താൽ
 വന്മാപം പായിക്കും പമ്പയാരും,
 മാനുശ്രീ ശങ്കര സന്യാസ സ്ഥാനത്താൽ
 ധന്യയായുളേളാരു വാഹിനിയും
 മേനേലെ നിസ്സുഖം മേനയെ ചേർക്കയാൽ
 സന്യാസാവസ്ഥക്കോസ്ഥാനമായും
 സഞ്ചിത പുണ്യത്താ ലഞ്ചിത മായുള്ള
 വഞ്ചിഭൂവൈനേനം വെൽകൂതാക!

(2)

3൯൪൦൯. (മതിമുഖിമനോരമേ എന്നപോലെ) ഹിന്ദുക്കൾ

വിമലാകങ്കരംതട്ടി കമലിനി കണക്കിനെ
 മമണമാർമൂലംവഞ്ചി കമലസിപ്പു.

മതിമാനാരായപൂർവ്വ പതികളുന്നന്നചേർത്ത
 പുതിയമണ്ഡനങ്ങളോ ലെതിരില്ലാതെ
 സുരചിരസ്വപ്നമിതെന്നൊരുപുകളോളിചാർത്തി
 റിരുതോടൊണ്ണിരാജ്യം പെരുമയേൽപ്പൂ.
 കരുത്തരാമരിവര തരുനീര വേരടർത്തി
 തെരുതെരെപ്പുരിച്ചെറിഞ്ഞൊരുനരേന്ദ്രൻ,
 തടവരജയലക്ഷ്മീ നടന്നത്തിലനുവേലം
 പടഹങ്ങളടിമുറ്റാളി പടർത്തവന്ധൻ,
 ഇടരൊഴിച്ചിടഹരിക്കടയതു കഴൽത്താരിൽ
 സ്തംഭമടിയാവെച്ചൊ നടുനൊരായും.
 അന്നു“പന്നനാഭാസൻ” എന്നുള്ളൊരു പേരുനേടി
 മിന്നുപുകരംഭകയിലിലരയെന്നിത്തി
 നിരവദ്യം“മുരജപം” നിരന്തരംനടപ്പാക്കി
 സുരകാമ്യസുഖത്തോടെ ചിരമിരുന്നാൻ
 നിരവധിത്തുളകൾ നിരകളാലൊരുഭൂപൻ
 പരം“ധർമ്മരാജ്യ”നാമം സ്ഥിരമെന്നാക്കി.
 നിരക്രമഗുരുതർപ്പുണ്യ പരമ്പരാസരിത്തിങ്കൽ
 സ്വപരക്ഷിതവരവസുന്ധരയെമുക്കി
 നിരാധാരജനത്തിന്നു വരാഭയപ്രദനാകൻ,
 ഭരാപനാംകിപ്പുയിൻറെ ഭരാഗ്രഹത്തെ
 നിരാകുലമടിമുട്ടച്ചരാതിബാധയെപ്പോക്കി
 ധരാഭാഗ്യക്കൊടിനാട്ടി, നിരാമയാംഗൻ,
 തെളിവാഴുംമൊഴിമാതിൻ കളിർമുലപ്പാൽനുകൻ
 വെളിവകത്തളിപ്പേർക്കര കവിതിലകൻ,
 വിലയരുംകൃതിരത്ന കുലങ്ങളാലവനിയെ

അലങ്കരിച്ചുരുളിയൊ രലഘുധീമാൻ;
 ഭവിക്കത്തിന്നരങ്ങായിബ്ഭവിച്ചൊരുന്നരനാഥൻ
 വിവിധസൗകൃതികളാൽ ക്കവികൾക്കൊകെ,
 അവിരളബഹുമാന മവിതകുവളത്തിയോൻ,
 സുവിശേഷസുഖത്തോടെ ഭൂവിവിളങ്ങീ
 മതിമാൻ“സംഗീതവിഭാൻ” ഇതിലസത്തായപേരും
 പുതിയപുനുകളമ പ്രതിമമേന്തി
 പ്രതിദിനംബുധമാന്യ സ്ഥിതിവഹിച്ചുരുളിനാൻ
 പ്രതിഭയൊടൊരുന്നരപതിനെടുന്നാൾ.
 ഇവരരീവിധമൊൺ ലവസരോചിതകാന്തി
 നവനവമണച്ചൊര ധവളകീർത്തി!
 വിവിധശ്രീവിലാസങ്ങൾ വിളയുന്നവിശ്രദ്ധാംഗി!
 സവിശേഷംജയിക്കുന്നീ! ശ്രീവാഴുംകോടേ!

(3)

കുടുംബത്തിൽ (മുരരിപുരേവന്റെ എന്നപോലെ)

പരിപൂതമായുള്ള ചരിതത്താൽകേവലം
 പരിശോഭിച്ചുള്ളൊരു പാർത്ഥിവനാർ,
 ഹരിസേവാസക്തനാ രരികലകാലനാർ
 ഹരിണാങ്കസങ്കാശ കീർത്തിമാനാർ;
 അരിയോരുധർമ്മത്താൽ വിരിവേദമർമ്മങ്ങൾ
 ശരിയായരീതിയിൽ നേടിയെച്ചൊർ.
 പരിപാലിച്ചേറ്റിയ പരിപൂർണ്ണക്ഷേമത്താൽ
 പരിപുഷ്ടമാകുമീ വഞ്ചിരാജ്യം,
 മലയാളരാജ്യത്തിൻ തിലകാലങ്കാരമായ്

വിലസുനസർപ്പദാ മേഘമേഘ
 നലമരമുത്സവതുലാലോഹരാജിയാൽ
 വിലയരീടുന്നതാമമ്പലങ്ങൾ
 വലവൈരിമന്ദിരം തലതാഴ്ന്നിവാഴ്ന്ന
 നിലയങ്ങൾനിസ്സുല ശ്രീമഞ്ചങ്ങൾ.
 ലലനാലളിതങ്ങൾ മലരണിത്താപ്പുകൾ
 മലയജമാലതീ മഞ്ജുളങ്ങൾ.
 വിലയമിയലാതെ ഫലപുഷ്പിളുന്ന
 പലപലപാടങ്ങൾ ഞാൻ ഞങ്ങൾ
 സുലഭങ്ങൾ സസ്യങ്ങൾ കലരുന്നതാട്ടങ്ങൾ
 കലയെഴുവാഴ്തൻ ക്ഷിതാട്ടങ്ങൾ.
 ദലഫലജാലസങ്കലമതിപ്രൗഢങ്ങൾ
 നിലവരദമുള്ള പാദപങ്ങൾ
 സ്ഥലജലമാത്രങ്ങൾ ബലമരപാലങ്ങൾ
 ചിലചെറുപാതകൾ മോഹനങ്ങൾ,
 അലകൾതൻകളികൾ കലരുന്നകായൽകൾ
 സുലളിതഗന്ധികൾ കാസാരങ്ങൾ
 മലനിരകാടുകൾ ശിലകൾവൻ തോടുകൾ
 ജലപരിപൂർണ്ണങ്ങൾ നൽപ്പുകൾ
 സുരചിരനീരങ്ങൾ പെരുകിനകുപങ്ങൾ
 നിരുപമവാപികൾ നിമ്ബങ്ങൾ
 വിരുതുകൾചേരുന്ന തൈരുകളുണ്ടാടി
 പെരതഴകേരുന്ന മൈതാനങ്ങൾ.
 ഇതുഗണകാന്തങ്ങൾ സുരഭിലസുനങ്ങൾ
 പുതുമോടിതേടുന്ന പട്ടണങ്ങൾ

കൃത്യകനിധാനങ്ങൾ ചതുരങ്ങൾശില്പങ്ങൾ
 അലങ്കാരങ്ങൾവൈവിധ്യ വൈചിത്ര്യങ്ങൾ
 ഇതിബഹുരൂപങ്ങളതി മുഖ്യവസ്തുക്കൾ
 സ്ഥിതിചെയ്യുമുതമ മാമീരാജ്യം.
 പ്രതിദിനമോരോരോ പുതിയപരിഷ്കാര-
 ദൃതികളാൽ നിസ്തുലോന്നതിനേടുന്നു.

(4)

(കാകളി)

തിട്ടണിഞ്ഞുള്ളോരു ഭാരതമാതാവു
 തൊട്ടുപൊട്ടുന്ന മട്ടുള്ളോരീയുഴിയിൽ
 ചട്ടാരനമ്പിളഞ്ഞു വിളങ്ങുന്നു
 പട്ടണന്നല്ലൊരനന്തപുരാഭിധം
 പ്രാണിലോകാനന്ദ കന്ദപദാത്മസ-
 ങ്ക്ലേണികളുള്ളോരു കേരളംവാഴ്ത്തുവാൻ
 പ്രാണിയില്ലാഞ്ഞു മനംമടുത്തത്രയും
 നാണിക്കമുലമോ? നാഗരാജാധിപൻ,
 ഉന്നതവൃക്ഷങ്ങളേന്തുന്നകാനനം
 തന്നകംപുഴങ്ങളടങ്ങി വാണീടിനാൻ.
 പന്നഗശ്രേഷ്ഠന്റെ ഗൃദ്ധവാസത്തിനാ-
 ലന്ന“നന്തൻകാട”താഴ്ന്നുകേവലം
 മെത്തകാണാഞ്ഞു പരിഭ്രമംപൂണ്ടുതൻ
 പത്തനംവിട്ടിങ്ങു വന്നുകണ്ടാദരാൽ
 ചിത്തംകുളുർത്തുടൻ പള്ളികൊണ്ടീടിനാൻ
 ചിത്തൈപമൃത്തിയാം പത്തനാഭൻപരൻ

ജീവനാധാരമായുള്ളോരുകാഞ്ഞനെ -
 പ്ലാവനശൂശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടിങ്ങിനെ
 കേവലാനന്ദമിയന്നുകൊണ്ടെപ്പൊഴും
 കാവലായിങ്ങു വസിച്ചിതു പൂമകൾ.
 പാലാഴിമാതിരുന്നന്നുചെയ്യുന്ന
 ലീലാവിലാസങ്ങളേറുകൊണ്ടിങ്ങിനെ
 ചേലാൻ പട്ടണമായ്നിതാവനം
 കാലാനുകൂല പരിഷ്കാരശോഭനം
 തത്രാഖിലലോക നേത്രാഭിരാമമായ്
 ചിത്രാവലംബമാ മന്വലത്തിൽസ്സദാ
 സൽത്രാണനവൃതം പൂണ്ടു വിളങ്ങുന്നു
 സത്രാശനാദിനിഷേവ്യനാമവ്യയൻ
 ശ്രീപരമനാഭന്റെ ദാസരായാശ്രിത -
 താപമകരുന്ന കല്പവൃക്ഷങ്ങളായ്
 ഔപമ്യമര നിലകൊണ്ടു ഭൂപാല -
 ദീപങ്ങളായ "തൃപ്പാപ്പൂ"ർസ്സുപരൂപികൾ
 വിത്തുതന്നാരായ് പ്രജകളെഷേമമോ -
 ദാശ്രുക്കളാലെന്നു മാർദ്രരാക്കുന്നവർ
 പ്രശ്രയശോഭികളത്യത്നമഗ്ന -
 വിശ്രമാലങ്കാരസൗധങ്ങളായവർ,
 കോട്ടമണയാതെ വാണരളീടുന്ന
 കൊട്ടാരപംക്തികളശ്രീശിപ്പങ്ങളും
 കോട്ടമരളള മതിലുകളുമലർ -
 ണ്ണോട്ടങ്ങളുംചേർന്നു ലാലസിപ്പു സദാ

(അനന്തം)

തരത്തിലുള്ളത കൃത്യഫലങ്ങളെ -
 പരത്തുമിപ്പര മതീവമോഹനം
 നിരത്തുകളിതാ കൊടികളും പലേ-
 തരത്തിലുള്ളനല്ലരങ്ങമാകവേ
 കലൻവാസവ ധനുസ്സിനുജ്ജാത
 നിലക്കെഴുന്നതാ മൊളിവളത്തിയും,
 വിലപെടുന്ന വൈദ്യുതപ്രദീപിക-
 കലങ്ങളാലുദ്ധ പ്രകാശമേന്തിയും,
 തരിമണലണി വിരിപ്പിനാൽപ്പരം
 സ്ഫുരിച്ച പൂനിലാവഴകു നേടിയും,
 ശരിക്കുകാറുകളിയന്നു മുറുത്തടം
 ഹരിച്ചിടുന്നു വിണ്ടലം കണക്കിനെ
 മണങ്ങർ വീശുവാ രനേകജാതിക-
 ളിണങ്ങിവാടികാ വിലാസമാൻതായ്
 ക്ഷണപ്രജ്ഞിത പ്രദീപമാലയ -
 ഗണപ്രശോഭിത സ്തംഭികമാലയിൽ
 പ്രതിഫലിക്കയാൽ സുരന്തരാജികർ
 പതിച്ചുതീർത്തതോ? നിശാന്തഭിത്തികർ
 ദൃതിപ്രകാശമുള്ളതമിതേവിധം
 മതിഭ്രമോദയം വളർത്തിടുന്നതായ്
 ഘനാതുളതങ്ങളെത്തളിഞ്ഞുപാർത്തുപാ-
 ത്തനാവിലതപമാൻവിടെ ലാത്തിടും
 ജനാവലിക്കെഴും ജയാരവങ്ങളാ -

ലനാരതംപരം മുഖരിതങ്ങളായ്.
 പ്രപഞ്ചകൌതുകം പരിത്യജിച്ചൊരാ-
 ണ്ണപിടികൾക്കെഴും മനസ്സുപോലാവ
 അപകഭാ ചമാൻലമൊരുത്തരും -
 മുപദ്രവമണച്ചിടാതെയുള്ളതായ്.
 ശശാങ്കനിമ്ല യശസ്സുണിഞ്ഞൊരാ-
 വിശാഖതികൾതൻ ഹൃദയമാം വിധം
 വിശാലതാസ്ഥിതി വഹിച്ചിടുന്നതായ്
 കൃശാനുപോലതി വിശുദ്ധിപൂണ്ടതായ്
 ഇരപ്പാത്തുമുള്ളയൻ മേടമേ -
 ലിരുണുപാടിടും വരാംഗിമാരുടെ
 പെരുത്തഭംഗിയാൽ സ്തുരപഥത്തിനു
 പരുങ്ങലെപ്പൊഴു മണച്ചിടുന്നതായ്
 പ്രഭാതഭാനുവിൻ മരീചിപോലതി -
 പ്രഭാതരംഗിത പ്രശസ്തവീഥിയാൽ
 സുഭാസുരപുരം പരം സുരേന്ദ്രനും
 വിഭാവനാർമായ് വിരാജിതം സദാ.

(6)

(കുറുത്തി)

അപ്രമേയ ശ്രീയെഴുന്നോരിപ്രദേശം പേർത്തും
 സുപ്രഭാഡംബരത്താലിന്നപ്രതിമംതന്നെ.
 ക്ഷിപ്രമുൾക്കളിരേറീടും സൽപ്രദർശനാർത്ഥം
 സൽപ്രയത്നപ്രഭാവത്തിൻ സുപ്രസന്നരംഗം
 “ചിത്രനഗരം” എന്നെന്നിന്നത്ര തീർത്തിരിപ്പൂ
 തത്രചെന്നു കാണുവൻറെ നേത്രമല്ലൊ നേത്രം!

പത്രവസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു മോടികൂട്ടിപ്പാരം
 ചിത്രശോഭം വിളങ്ങുന്നു കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം
 സന്തതാലങ്കാരകാന്തി കണ്ടുണ്ടുളോലെ
 ചന്തമേരം ചിന്തിക്കുന്ന പന്തലും വിചിത്രം
 പന്തയാർങ്ങളായുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാം
 മന്തരായ മകന്നതിലുല്ലസിപ്പീടുന്നു.
 പേരുകൂടും വഞ്ചിനാട്ടാർ തൻ കലാകൗശല്യം,
 ചേരമോരോ വൈചിത്ര്യങ്ങളുള്ളവയും പിന്നെ
 പാതനീളെയുള്ളമറ്റു നല്ലവയും കൂടി -
 ച്ചാത്തയെവളർത്തുന്നു കെട്ടിടങ്ങൾ തോറും
 വീരശിപ്പിനിർമ്മിതങ്ങളായ സാമാനങ്ങൾ
 വാരണേശ്വരത്തൊലുള്ളപ്പുതാകാരങ്ങൾ
 ഹാരതന്മയങ്ങളും ഭൂരിഭൂഷണങ്ങൾ
 സ്താരകാന്തി മുന്തിയേത്തും സ്താടികശിപ്പുങ്ങൾ
 കേരളീയ കലാവിദ്യാ മാതൃകാരൂപങ്ങൾ.
 സാരമേറീടുന്നതച്ച ഭംഗ്യപാനീയങ്ങൾ
 കൂരരോഗസംഹാരികളെഴുങ്ങുജാലങ്ങൾ
 പാരസീകസ്രീകളുടെ രമ്യനർത്തനങ്ങൾ
 നാടകങ്ങൾ പാഠകങ്ങൾ ചാരുസംഗീതങ്ങൾ
 പാടവമുള്ളവരുടെ കായികാഭ്യാസങ്ങൾ
 നാടകമൊന്നിളക്കുന്ന വീരവാഗ്ഗാദങ്ങൾ
 ജാടകൂടീടുന്ന ചലച്ചിത്രവൈചിത്ര്യങ്ങൾ
 എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു നന്മകൊണ്ടു മെന്മേൽ
 മുന്തിയവസ്തുക്കളെല്ലാം മുണ്ടവിടെ നൂനം
 പന്തിയായിരിപ്പതാകെത്തിട്ടുമായിച്ചൊൽവ.

തന്മിനഭരതസരജ്ജ്ഞം വേദപ്രാപ്തവൈതന
 അത്രനല്ലൊരഴകുള്ള കാഴ്ചകളെങ്ങൊന്നും
 ചിത്രയിൽപ്പിറന്ന ഭൂപൻ തൻപ്രഭാവംകൊണ്ടും
 ചിത്രസേനൻ മുതൽപേരെയ്യുംദമിച്ചിടുന്നാ-
 മ്പിത്രനഗരത്തിൻപേരമ്പത്ഥമായിരിപ്പു.
 നിത്യമുള്ള പരിഷ്കാര ധാടികൊണ്ടു മരം
 നൃത്യമാകും കാഴ്ചകൊണ്ടും നിസ്സുഖശ്രീയേനാ
 ഷിത്യനൃകീർത്തിചേരും പട്ടണം മിന്നണം.
 ങ്ങത്യധിക മിടുപ്പാളിതിനരം ബന്ധമെന്തൊ?

(7)

(കളിമാഴിമാർമെഴലെ എന്നപോലെ) സൗമ്യം

കീടയകലും വഞ്ചിഭൂനാലകതപം
 തടവിടുമാത്രപ്പാപ്പൂർ രാജവംശം
 ഴ്ടുകയവിയാം പാൽക്കടൽപ്പുഷകിടാവിൻ.
 നദനകലോല്ലാസിയായ' മേന്മയൽപ്പു
 സകലകലാലാലസ ശ്രീയണിനത.
 ഉളകലുമമാരോജ വീരോദയത്താൽ
 പുകളലകളേറുന്ന വംശസിന്ധു
 പ്രകടിതഗാങീർണ്ണം സുതപ്തബന്ധു
 ശിവമെഴുമീ വംശത്തിൽമൂലംനാളി-
 ലാവരണം ചെങ്കൊരുപ്പുണ്യശീലൻ
 ഴ്വവരകലാലജാരാഹീരൻധീര-
 നവനകലാസമ്പന്നനായവമ്പൻ
 ജപലിതസുധീലാക പ്രദീപമാനാ.

കലിതമുണ്ണഞ്ചേൻ പെൺതയ്യൽമാരെ
 ഇരുവരയുണ്ടായി സപീകരിച്ചു
 ഞരമയോടെലാളിച്ചു പോറിവാണാൻ
 കരുണയെഴും ശ്രീമൂലഭൂമിപാലൻ -
 തിരുവടിതൻ വാസല്യ ഭാജനങ്ങൾ
 ഉരുക്കുശലംതന്ദാഗിനേയികളായ്
 മരുവിടുമാസ്സുഭാഗ്യശാലിനികൾ
 ഒരുകുറവു കൂടാത്തനന്മയോടെ
 നിരപമയാം വിജ്ഞാനസമ്പത്തോടെ
 പുരുക്കുതുകത്തോടെ വളർന്നന്നാ -
 യൊരുമകലൻ വിളിത്തെല്ലുപോലെ
 സുരചിയെഴും പെണ്ണണിമാരിൽമൂപ്പാ -
 യരുളിടുമാ "ശ്രീലക്ഷ്മിഭായി"രാണി
 ഇരുസുതകൾ ക്ഷമയാരുല്ലസിപ്പു
 ഗുരുഹിമവാൽപതിയാം മേനപോലെ
 പെരുമപെറും "പാർവ്വതീഭായി"രാണി
 തിരുവയറൊഴിഞ്ഞിരുപുത്രന്മാരും
 ഒരുമകളുമുണ്ടായിവന്നുകാലെ
 വിരതിയലും ശക്തികളെന്നപോലെ
 തരുണദശാപ്രാപ്തനാം മൃണപുത്രൻ
 സുരചിരനാം രാമവർമ്മാഖ്യൻമുഖ്യൻ
 പുരുഷവരൻ പുണ്യവാൻ ധർമ്മശാസ്ത്ര -
 പൊരുളുകണക്കല്ലാസ ദാനശീലൻ
 ഉലകമതിലാമോദപൂരംവീശ്രം
 നിഖകലരും വെച്ചീശവംശാരാമം

വിലപെടുമിസ്സുനാനത്തെക്കൊണ്ടു -
ണ്ടലഘമരസ്സാന്നിഹ വിസ്തരിപ്പൂ.

(8)

(കേ.ക)

വഞ്ചിഭൂപാലകലാലങ്കാരഭൂതൻധീമാ -
നഞ്ചിതജ്ഞാരാമനാകിയ മഹാഭാഗൻ,
നെഞ്ചിരിപ്പിടമാക്കാപ്പുത്തനാഭൻറകളി -
പ്പഞ്ചിരിനിലാവേറുരും മുടറിയാത്തധന്യൻ,
അരിയസദാചാര പ്പൊൻവിളക്കുകൾമെന്ത -
ലെരിയുവാസ്സും കൃത്യനിഷ്ഠനായ് നാടാകവെ
പരിഷ്കാരങ്ങൾകൂടി സ്തുപപ്രജാ സമൂഹത്തെ
പ്പരിപാവനഭേദമക്കെലിൽ കളിപ്പിച്ചും,
പ്രീതിക്കൈ വളത്തിയും നിസ്സുഖഃശ്രയസ്സോടും
ഭൂതികളോടുംകൂടിയുള്ള അയ പാത്രമായി
ബ്രാഹ്മണനായി മൂർഛാഭാണജ്ജിയ മഹാ -
നീതിമാൻ പുരുഷേന്ദ്രപുംഗവൻ പുണ്യാശയൻ
ശർമ്മല്ലാതുള്ള കപരിഷ്കാരക്കാരിൻ
കർമ്മകൃഷ്ണകരം പുഴുങ്ങി വീണീടാതെ
ശർമ്മാൽത്തരകെട്ടി കാത്തുരക്ഷിച്ചുപോന്ന
നിർമ്മലനാഴി "മുരജപങ്ങൾ"നടത്തിയോൻ
തന്നെതയശസ്ത്രമെന്നപോലനാരതം
മിന്നമാരതി പ്രേതലഭേദഗ്രന്ഥം താരുംഭക്ത്യാ
പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കൊടിമരങ്ങൾനാട്ടിന്ദ്രയ -
സ്സിനാമേനയെപ്പുളിപ്പും ചേർത്തുള്ളമഹാശയൻ;

മുഖമാംതിരുനാളിൽ പൂരിറാറിപ്പുണ്ടുടയർ -
 ശീലനാ ശിതത്രാണതപ്പരൻ പരന്തപൻ
 ശ്രീലനാകിനപൊന്നതമ്പുരാൻ തിരുമേനി
 കാലയർന്നെൻ പ്രാപിപ്പീടിനാനയൊ കഷ്ടം!
 അമരക്കാരൻപിരിഞ്ഞുള്ള ഭക്തവഞ്ചിപ്പാലെ,
 വിമലേന്ദുവാളുകാളുള്ള വിണ്ടലംപാലെ,
 സുമനസ്സൊഴിഞ്ഞുള്ള പുകാവു പാലെ, വഞ്ചി-
 ള്ളമാല്ലൊത നിവൃത്തിനാളതു കാലം,
 പ്രായപൂർത്തിയാരുള്ള നായകനില്ലാഞ്ഞാകൻ -
 കായലലലയുന്ന രമ്യവഞ്ചിയെക്കൊ
 നായതസ്സുറും ലക്ഷ്മീദായിയാം രാണിനീതി-
 ന്യായപൂർവ്വം പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടീടിനാൾ.
 ചിന്തയൻ ഭയാലയൻ പന്തനാദന്റെ കഴൽ -
 രൂപാലർപ്പൊടികൊണ്ടു ഏതൊക്കെയുംപിയാക്കി,
 അമ്മയെപ്പൊലെ പ്രജാസഞ്ചയം കാത്തുജന -
 സൗമ്യവെളിച്ചിയ ഭാഗ്യശാഖിനി ദ്രോഹി
 വാസരമേശീവണ്ണം നയിച്ചശേഷം രാജ്യ -
 വാസലയായ മഹാരാണിയും മുരളിപ്പാലെ
 വാസനിൽ സ്നേഹത്തോടു മറ്റുപുച്ഛിച്ചാളിപ്പാദരം
 സത്സമാദൃതമെന്നു മെഴൊട്ടു മൊന്നാണെല്ലൊ.

(9)

ദ്രോഹം

(കണികാണു നന്നരം കമലാനന്ദന്റെ എന്നുപാലെ)

ദിനകരനാകും തനതുനായകൻ
 കനകച്ചെങ്കിൽ പൂച്ചിഴങ്ങുൾ

ഘനരമ്യശൈല സ്തനകുടങ്ങളി-
 ലനവാദ്യോമോദ മണിയിക്കെ.
 സമയംപോക്കാത ശ്രമമെഴുന്നേറ്റു
 പ്രമദമരീഭം ഭ്രമരങ്ങൾ
 സുമനോരാജിയിൽ സുമനോമോഹന-
 സുമധുരശൃതി തുടങ്ങുമ്പോൾ
 സകലസൗഭാഗ്യത്തികവെഴും പ്രാചി
 പ്രകടിതോദയകുതുകത്താൽ
 സ്വകമുഖകാന്തി വികസിക്കുംവണ്ണം
 വികമൊഴിതുകിസ്സതിചെസ്സാൾ
 രമണീയതോയക്കമളകളാകും -
 മമലഹാരങ്ങളുണിയുമ്പോൾ
 കമലിനികൾതൻ കമിതാവെന്നോക്കി

൧ മതയോടു പുഞ്ചിരിതുകി
 അളിവാർപൂങ്കുഴലൊളിയോടും നല്ല
 തളിരാകുമിളം ചൊടിയോടും
 മിളിതകളായ ലളിതാപല്ലികൾ
 കിളികളകള മിളകവെ
 അലസാതൈമനം മലയമാരുതൻ
 നലമോടാടിച്ചു വിലസവെ
 മലരണിസ്തിതം കലരമാറെങ്ങും
 തലയാട്ടിച്ചെഴു നടനങ്ങൾ
 വിരവിൽപ്പൂങ്കോഴി നിരകളാകുന്ന
 വരവൈതാളികർ വഴിപോലെ
 സ്വരഭംഗിചേർത്തു പെരുമകീർത്തിക്കെ
 സ്വരയോടുമുണമ്പെഴുന്നേരോൾ,

ഉലയംകുരിതരം തലമുടി കെട്ടി-
 പ്പുലർവേളയാരോരലർമെയ്യാരം
 സുലളിതാംബരോജപലമോടികൂട്ടി
 വിലസൽസൂര്യനൊത്തൈഴനള്ളി.
 വരവിലാസശ്രീ വിരവിലാൻള്ള
 വരവിലാനല്ലൊരുദയ ശ്രീ
 സരദസമാഷം പരമുണമേഴ്കി
 സരസയാകിയ കൃതിപോലെ.
 കവിതാമാധുരി കവിയും ഗാനങ്ങൾ
 വിവിധങ്ങളെങ്ങു മിയലൊ
 ഭവിക്കനിസ്സുല പ്പുവിയോടുംമിന്നീ
 സവിശേഷമന്നാ സ്മൃതൃത്തം.

(10)

(താമരക്കണ്ണൻ വാണരുളുന്ന എണപോലെ)

ചിത്രോത്സവം ദേവനാപ്പുച്ഛി-
 ഗോത്രമുൾവാരിലെത്തൊവ
 ഉത്രാരക ചന്ദനാംപ്രേമ-
 പാത്രമോടൊത്തു മേളിക്കെ
 ജൈത്രമല്ലേ മുഖ്യാദിത്ര-
 ചിത്രോത്സവങ്ങൾ ചേരവെ
 ഗോത്രതൻ പാണി പീഡനത്തിന്ന
 യാത്രയാകിന തമ്പുരാൻ
 ഗാത്രമുഴിചെല്ലുള്ളൊക്കും സുഹൃൽ-
 ഗോത്രസംഗൃതൻ സാദരം

നേത്രമൃഗം ശ്രീപത്മനാഭ-
 ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ പുകടൻ
 ഏത്രയംഭക്ത്യാ തപ്തലോകാത-
 പത്രമാംവിഷ്ണു പാദാഞ്ജം
 ചിത്രതാരജൻ കൂപ്പിബ്ഭൂഭാര-
 സത്രദീക്ഷാനവദാതം
 ഗോത്രയോഗ്യങ്ങളുച്ചനാദിക-
 ഉത്രയംനന്നായ് ചെയ്യിച്ചു
 സ്തോത്രരത്നങ്ങൾകൊണ്ടുദേവന്റെ
 ശ്രോത്രാലങ്കാര പൂരകൻ
 ഇപ്രകാരം മറവീശപരന്മാർക്കും
 സുപ്രസന്നത വായിച്ചു
 സൽപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുവന്ദിച്ചാ-
 നപ്രമേയഗുണോജപലൻ
 സ്തുത്യയാം വലിയമ്മ നരകന
 നിത്യമംഗളാശിസ്സോടും
 പത്മനാഭന്റെ ഭണ്ഡാരത്താക്കോ-
 ലാത്മപാണിയൻ ചാങ്ങിനാൻ
 ദാനധർമ്മങ്ങളൊക്കെയും ചെയ്തു -
 ന്നുമംഗള ഭൂഷണൻ
 ജ്ഞാനമൂലന്മാരൊത്തു നൈജ,മാ-
 സ്ഥാനമണ്ഡപം പൂകിനാൻ
 പട്ടാളം പീഠമാൻടൻരാജ-
 പട്ടാഭിരാമൻ തമ്പുരാൻ
 മുട്ടാതെ ക്ഷേത്രമയ്യാദയോടെ

നാട്ടാരെക്കാത്തുകൊള്ളുവാൻ
 നീട്ടുതാൻതുല്യം ചാങ്ങിമന്ത്രിതൻ -
 നീട്ടുകയ്യിലെക്കേകിനാൻ
 കൂട്ടുകൂടിക്കൊണ്ടാത്തു മംഗള -
 പ്പാട്ടുപാടിനാൻ നാട്ടുകാർ.

(11)

ആര്യഭടൻ

(കല്യാണീ കളവാണി എന്നപോലെ)

പുജനീയന്മാരോടൊരാജകീയന്മാരോടൊ
 രാജപുംഗവൻപിന്നെ വിളിച്ചുകൂട്ടി.
 യോജിച്ചുകൂടും ജനരാജിയായ് സഭപേരും
 രാജിതയായിപ്പല മേന്മകളേന്തി
 ഉന്മയസഭയ്ക്കുവരപ്പേകീടുന്ന
 വമ്പണിത്തമ ബുധതു നിലയാകേ
 വമ്പടഹാദിമേലാജമെമ്പാടും മുഴങ്ങവെ
 വമ്പടനിരകളുകമ്പിയായി
 ശ്രീലനാകിന കലശൈരപ്പെരുമാളും
 ചേലാൻ പ്രേരയിയോടമങ്ങേനുള്ളി
 ചാലവെ സഭാദൂതനാലസൽ പ്ലീമേരി
 ബാലാകന്ദ്രിതന്നിൽ പ്പോലവെമിന്നി
 ഗൗരവപ്രാഭവശ്രീ സാരസ്യസഭാരംഗം
 സൈപരപ്രശാന്തതയെ വഹിച്ചിരിക്കെ
 പെരരദിജനമുഖസാരസം വികസിക്കെ
 പ്രാതംഭമുടങ്ങുകളവസാനിക്കെ
 സാരമേറുന്നരാജ്യഭാരാധീകാരപത്രം

സാരസനാഭൻതന്റെ കരണുപാത്രം
സാരവേദിയം നൃപവീരനാവിളംബരം
ധീരഗംഭീരമങ്ങു പ്രസിദ്ധമാക്കി.
സൈപരമാസ്സുദസ്സതു നേരമൊന്നാട്ടാദിച്ചു
സ്റ്റാരമംഗളാരാചമുടനായൻ
പാരടച്ചിളക്കമാമാരവെടികളോടും
ശൂരസൈനികഘോഷം മുഴങ്ങിപാരം
തന്ത്രതാപക്ഷയമീസ്സുന്ത്രദായത്തിലാൻ
സന്ത്രതിസുയ്യദേവനസ്സാഭിപുകെ
സന്ത്രമോദത്തോട്ഘ്രിക്കന്ത്രകോൻതിരുമേനി
തന്ത്രശസ്സാതിരമ്യഹർമ്യത്തിലെത്തി
ധർമ്മതല്പരൻരാമവർമ്മ ഭൂവരൻപിന്നെ
ശർമ്മദം സാന്ധ്യകർമ്മമാക്കവെചെയ്തു.
കർമ്മകോവിദർ കർമ്മമർമ്മങ്ങളരിയുപോർ
നിർമ്മലസചിവനാർ വണങ്ങിനില്ക്കുക.
സന്നതിയോടും ബലസന്നദ്ധഭാവത്തോടും
വന്നപൗരന്മാരെല്ലാം നിരന്നനില്ക്കുക
പൊന്നണിവിളക്കുകുന്നതനാളത്തോടെ
നന്നായിക്കത്തിത്തെളിഞ്ഞെരിഞ്ഞുനില്ക്കുക
തോഷസുഖകശംഖഘോഷങ്ങൾ മുഴങ്ങവെ
വേഷഭൂഷണാഞ്ചിതൻ വഞ്ചിനൃപാലൻ
ശേഷശായിയാകുമശേഷനാഥനെകൂപ്പി
ഘോഷയാത്ര ചെയ്യുവാനൊരുങ്ങിമെല്ലെ.

(12)

(ഇത്തിരിപ്പുവേ ചുമന്നപൂച്ചെ എന്നപോലെ)

നീരാളം നീല മുക്തിലാകുന്ന
 വാരൊളിക്കുന്തൽ മിനുക്കിക്കെട്ടി
 താരകളായ വെളുത്തപൂക്കൾ
 ധാരാളം ചൂടി മിഴിമേലേത്തും
 സാരമായേറമെരിഞ്ഞുകുത്തി
 പാരംതിളങ്ങും തീക്കട്ടപോലെ
 സ്താരശ്രീചേൻ തിരുചാതിരാ -
 താരമാകുന്ന തിലകം തൊട്ടും
 ചേലത്രമാത്രം കലൻ ചെങ്കാർ -
 ചേല മുറയ്ക്കു ഞെറിഞ്ഞുടുത്തും
 ചാലവെ മിന്നാമിനുങ്ങിമുത്തു -
 മാലയെ നല്ലനിലക്കണിഞ്ഞും
 കോമളമായിത്തുളുപ്പീടുന്ന
 താമരമൊട്ടാം കുളർമുലയെ
 പ്രേമമോടേന്തിത്തെളിഞ്ഞുലഞ്ഞു -
 മാമഞ്ഞുമോടിപ്പകിട്ടണിഞ്ഞും
 പേരറ്റനീലമലർമിഴിതൻ -
 ചാരുവായുള്ള വിലാസമാനം
 നേരത്തെ നന്നയ്ക്കിടൻമുല്ല -
 ഞാരണിമന്ദസ്തിതംചൊരിഞ്ഞും
 കേമമായേത്തും തിരക്കിലുളളോ -
 രാമയം തീർക്കുവാനെന്നപോലെ

പൃഥ്വീപുത്രീ കൃഷ്ണിതൈനാൽ
 ഭൂമകലൻ വീശുനതേരദം
 സീമാവിഹീനം വിജ്ഞകുടും
 പൃഥ്വീപുത്രീമണിഞ്ഞുഭംഗ്യം
 ശ്രീമാധവൻ നീകേതംപോലെ
 കേമമായുള്ള മഹസ്സുപുഷ്പം
 കാണിക്കുപോലും കുറവല്ലതെ
 ക്ഷോണിപാലൻ യശസ്സുപോലെ
 കാണിലോകത്തെ മുഴുപനരം
 പ്രീണിപ്പിക്കുന്ന മഹത്വമാനം
 പൃഥ്വീപുത്രീയെ 'രണ്ടുവരിയായ' നീച്ച
 പാതയിലെങ്ങു മരണ്ടുപോലെ
 സ്തീതമായിട്ടും സ്ഫടികദീപം
 ജാതമാം സൈന്യമകമ്പിടിയായ'
 ഭൂമണവാളനെഴുനള്ളുന്നോ-
 രാമഹംകാണാൻ കുതുകത്തോടെ
 ശ്യാമയായുള്ളോ ത്രിയാമമെല്ല
 കാമദശ്രീയെ നയിച്ചുണഞ്ഞു.

(13)

(കോപംമുഴുത്തു ഹലായുധനപ്പോരം എന്നുപോലെ)

സ്ഥാനാഭിഷിക്തനായുള്ള മഹാനാം
 ഭൂനാഥൻപ്രത്യക്ഷ ദൈവമിദാനീം
 നാനാലങ്കാരമണിഞ്ഞുനള്ളും
 സേനാപുരസ്സുരമെന്നറിവാലെ
 സന്ദർശനീയനെക്കണ്ടു മുറസ്സും-

നന്മദയുവാനാഗ്രഹമോടെ
 മന്ദവിട്ടു ജനങ്ങളസംഖ്യം
 വൃന്ദവൃന്ദങ്ങളായ്നന്നിരഞ്ഞു.
 നാടകശാല പടിപ്പുര തോട്ടം
 മേടകളാൾക്കൂട്ടംകൊണ്ടിടതിങ്ങി
 നാടരം കാടരമൊത്തിരുപാടും
 കൂടവെ പാതകളൊന്നുകൂടങ്ങി
 ഹാടകരത്നവിഭൂഷകളും ന -
 ള്യാടകളുംപൂണ്ടു മെയ്യാളികൂട്ടി
 മേടകളിലണഞ്ഞുരം കളിനേരത്തും
 പേടമാൻകണ്ണികളെ ത്രയസംഖ്യം
 സ്ഥൂലഭാസ്സാൻള്ള വൈദ്യുതദീപ -
 ജാലവുമുജപലിചെച്ചാത്തുനിരന്നു.
 ചാലവേനോക്കുന്ന കാണികളുമാ -
 ബാലവൃദ്ധം പധി ഹർഷമിയന്നു
 ഭൂവരാലോകനലാലസരായോ -
 രേവതം കൺപോളു ചെറടയാതെ
 പാവകളെന്നു കണക്കില്ലകാതെ
 കേവലംനോക്കിക്കൊണ്ടങ്ങിനെനില്ലെ
 വന്നുതുടങ്ങി മുറയ്ക്കുമുറയ്ക്കായ്
 പൊന്നുംതലയിൽക്കെട്ടമ്പാടുകെട്ടി
 മിന്നുംകൊടിയുമമ്പാരിയുമായി
 കന്നുകണക്കയൻള്ള ഗജങ്ങൾ
 പട്ടാളക്കൂട്ടങ്ങൾ, വാജികൾ, പേടി -
 തട്ടാതെയുള്ള പടത്തലവന്മാർ

ഒട്ടാകെ ക്ഷേപി മുറുക്കി നാദം
 കൊട്ടാനറിവുള്ള വീരഭടന്മാർ
 വില്ലക്കാർ, ക്ഷന്തക്കാർ, പൊന്തടിയേന്തും
 മല്ലന്മാർ, വീണക്കാർ, വന്ദികളായോർ,
 ചെല്ലക്കാർ, സേവക, രെന്നിവരെല്ലാം
 മെല്ലവെ മുന്വിലകമ്പടിയായി
 മാൺവിയന്നീടിന പൊന്തണിമാലാ
 ചുംബിതമാകിന തേരഴകോടെ
 മുന്വിലണഞ്ഞിതു ബാലദിനേശ
 നമ്പിലുദിച്ചുയരുന്ന കണക്കെ.

(14)

(താരാട്ട്)

കാണ്മായിത്തേരിലക്കാലെ — ജനം
 ത്രാണമഹസ്സോന്നു ചരലേ
 വേണാടിൻ ഭാഗ്യത്തിനാലെ — വാനി
 ലേണാങ്കമണ്ഡലം പോലേ
 എന്തൊരുതേജസ്സിതമ്പോ? — സൂരം
 കന്തോരു കാന്തിക്കഴമ്പോ?
 സന്തോഷസന്താനക്കൂമ്പോ? — പെരര-
 സന്ദോഹപുണ്യത്തിടമ്പോ?
 ഹാ! മനോമോഹനം താനി — ബുദ്ധ്യ-
 ധാമമിതിനെങ്ങേ ഹാനി?
 കാമനെക്കാളൊരുമേനി — നല്ലോ
 രോമനപ്പുന്തിരുമേനി.

പൊന്നണിക്കല്ലൊളി ചിന്നം—മുടി-
 തന്നഴകദിത്യനെന്നും
 വിനതവാല്പിമിമിന്നം—നില
 നന്നതിനിയ്യതിരൊന്നും
 കാരണ്യവീര്യേഷപാത്രം—ഖല
 ദാരുണദണ്ഡനവേത്രം
 പേരൂരസൈലാഗൃഷ്ണേത്രം—പരം
 ചാരതപമരുന്ന നേത്രം
 പുനിലാഃ പതുമുല്ലാസം—ബഹു -
 മാനിക്കമാ മന്ദഹാസം
 തേനിയ്യന്തസന്ത്രാസം—നരക-
 മാനിമ്മല വാഗ്വിലാസം
 പ്രേമസുധാപൂണ്ണപാനി—മുഖം
 കോമളിമാരാജധാനി
 താമരത്താരിരൂല്ലാനി—ചേർക്കും
 സോമനെക്കാളതിമാനി.
 മുത്തമാം ക്ഷത്രപ്രതാപം—പോലെ
 മേത്തരമായാത രൂപം
 ഉത്തമരാജാനരൂപം—സുഷ-
 മോത്തരളാഗൃകലാപം
 ഇഴവിധ സൈന്യപുരം—ചഞ്ചി-
 ഭൂവിനലങ്കാരഹീരം
 ഗോവിന്ദവീക്ഷണാഗാരം—ജന-
 ജീവിതമംഗളാധാരം
 വന്മഹസ്സൈന്യപുസിപ്പു—പര-

മമ്മണിത്തേരിലിരിപ്പു
നിൽപരാജമുടിപ്പു — വല-
മിനഹിഭാഗ്യം ജയിപ്പു.

(15)

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്)

ജയജയ ജനനാഥ ജയജയ മഹാത്മാവേ!
ജയജയ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവേ!
പത്തനാലു ഭാസ! വഞ്ചിപത്തദിനകര! പുണ്യ-
സത്ഥമാകും പ്രഭോ ജയജയ നിയതം
ഭാഗ്യമഹോ മഹിതസൈഭാഗ്യ സമ്പന്നനായതി-
യോഗ്യനങ്ങുനവനിയെപ്പരിഗ്രഹിച്ചു.
പുരുഷഭോജ്യം പൊന്നുതിരുമനിക്കനുവേലം
കരുണയോടരുളുട്ടേ കമലാകാന്തൻ
തിരുവിതാംകൂറു ചെമ്പുളളാരുമഹത്തരപുണ്യം
സുരചിരം ജയിക്കുന്നു സുഖമായിപ്പോരും.
തൃപ്പാപ്പൂർ സ്തുപരൂപത്തിലെ മൂപ്പാൻള്ള തമ്പുരാനേ!
തൃപ്പാദാശ്രിതന്മാരിതാ നമസ്കരിപ്പു.
ഏതനാളായടിയങ്ങളത്രസത്താമിമ്മഹത്തെ
ക്ഷത്ര തേജോനിയേ! കാണാൻ കൊതിച്ചീടുന്നു.
ഇന്നാട്ടുകാർ തന്നാശയാകുന്ന കല്ലവല്ലിപുത്ത
നന്നായിതാ വിലസുന്നു സുകൃതംതന്നെ.
അടിയങ്ങളുടെ ബാഷ്പം പൊടിയും പഴങ്കണ്ണുകൾ
ചൊടിയോടും സഫലത വഹിച്ചിടുന്നു.
തിരുമുഖം കണ്ടു സുഖപ്പെരുമയേല്ക്കുന്ന ഞങ്ങൾ

പുരുസുകൃതികൾതന്നെ സന്ദേശമില്ല.
 കരകവിഞ്ഞൊഴുകും നിർഭരമോദസരിതാനിർമ്മൽ
 പരമിതാ മുഴുകുന്നു കൃതകൃത്യന്മാർ.
 പരിഷ്കാരപ്രിയംകൂടും ധരിത്രിയും നാചാര്യയെ
 പരിലാളിച്ചുവിടുന്നു രമിക്കുന്നിത്യം.
 മഹിതയാകുമീവഞ്ചിമഹി, തവഭരണത്താൽ
 സപഹിതസമ്പൂർത്തിനേടി ജയിപ്പൂതാക!
 ശശധര വിശദസദ്യശസ്സുന്മാനത്തെ നേടി
 പ്രശസ്തനാം തിരുമേനി സുഖപ്പൂതാക!
 ധരാധനം ചെയ്തു ധർമ്മപരായണനായിബ'ഭവാൻ
 ചിരായുസ്സായതല്ലക ചിതമോടെന്നും.
 പടുമതികളാജ്ഞിളങ്ങിട്ടു,മരചന്മാക്കെല്ലാം
 തൊടുകുറിയായിബ'ഭവാൻ ലസിപ്പൂതാക!
 പരിശുദ്ധമനോദൈയ്യ മൊരിടത്തും തടയാതെ
 ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തുടെ ചരിച്ചിടട്ടേ!
 ദൈവിക പെരുന്തന്മേലമാ മാവികൊണ്ടു വഴിപോ
 ഭാവിയന്ത്രം നടക്കട്ടെ ഭവിക്കപ്പൂർണ്ണം, (ലെ
 ചിദാത്മകൻ പത്മനാഭൻ മുദ്ര ഭവാനരുളട്ടേ
 സദാരോഗ്യയശോഭോഗ്യ വിഭവമെല്ലാം.
 ജയിക്കട്ടേ! ജനഭോഗ്യം ജയിക്കട്ടേ! വഞ്ചിരാജ്യം
 ജയിക്കട്ടേ! മഹാരാജപതാക മേന്മേൽ.

(16)

(കമ്മി)

പൂമകൻ തീഞ്ഞൊരിപ്പണുരൂപം
 താമര സായക ദിവ്യചാപം

ഹാ! മനോരമ്യം, നിരൂപമ -
 ക്ഷേമ പാരമ്യം, തടവിടു -
 മീമഹീകാമ്യം, രാജിക്കുക
 കേമത്തെടുമാഡംബരസമ്പത്തൊടു മേളിച്ചിനി
 സീമയകന്ന ഗുണങ്ങളാൻ - നിത്യ -
 വൈമല്യ മംഗല്യ മേന്മചേൻ.
 അഞ്ചിത ഗണ്യലാവണ്യപൂരം
 വഞ്ചിഭൂപാലക വംശഹീരം
 സഞ്ചിതക്ഷേമം, പുരുഷപോ -
 ദഞ്ചിതപ്രേമം, വിജ്ഞുക
 തഞ്ചിതനാമം, മഹത്തരം
 തഞ്ചിതൈളിവേദം വിളിച്ചേരുന്നളി, വർണ്ണനാടെ
 പുഞ്ചിരിപ്പാൻ ക്ഷേന്ദ്രാടിപ്പാരം നിജ -
 നെഞ്ചിത ശുദ്ധിവാദത്തി സൈപരം.
 തേരിലരുളുന്ന തന്വരാനേ!
 താരിളം പുഞ്ചിരി തുകവോനെ!
 പാരിനപേയ്യം, പരിഷ്കാര -
 ധൃതിനെച്ചേയ്യം, ബുധാരന -
 നാരികരം വാഴ്ത്തും, പുകളൊളി -
 പുരിച്ചിടുമാറുത്തമ മാഹാത്മ്യമൊടേന്തിടുക
 പാരിച്ചമംഗളം മേല്ക്കുമലൈ ഭവാൻ
 ഭൂരിഗുണായ! രാജമെഴുപേ!
 ചീരാഗ്രഗണ്യ! ഇന്നൈകസന്തം
 നാരായണനാടെ പാദപത്മം
 സൈപരം പണിഞ്ഞും, കനിവനു -

പാരമണിഞ്ഞും, തിരുവുള്ളം
 പാരംതെളിഞ്ഞും, മഹാശയ-
 വാരത്തൊടുയോജിച്ചു നഭാവത്തൊടുമൊത്തൊമ്പാടു
 പാരാദരണ കാത്താത്തവലം, നല്ല
 പേരാൻതളുക ഭീശ്ചകാലം.
 ന്യായത്തിലത്യന്ത സകുതിയോടും
 മായത്തിലേററം വിരക്തിയോടും
 ആയതഹഷം, നൃപൻതന-
 തായൊരുവഷം, പരിപാലി-
 ച്ചായിരംവഷം, നിരന്തര-
 ശ്രേയസ്സൊടുമാജസ്സൊടുമാജസ്സൊടുമൊത്ത-ങ്ങി
 ഭ്രൂയസ്സുഖത്തൊടെ വാണിടട്ടെ, നീല- (നെ
 തോയദവണ്ണൻ കനിഞ്ഞീടട്ടേ!

(17)

(പാന)

ഏവമോരോരൊ സന്തോഷാശിസ്സുക-
 ഭാവതോളവും തുകും ജനങ്ങളെ
 ഭ്രൂവരൻ കനിവോടെ കടാക്ഷിച്ചു
 സാവധാനത്തിലങ്ങേഴുന്നള്ളിനാൻ
 കന്ദസുന്ദര രാജമന്ദസ്മിത-
 ചന്ദനച്ചാറു പൂശി ജനങ്ങളും
 സ്വന്ദനത്തിന്നിരുപാടുമക്ഷീണാ-
 നന്ദതൂന്ദില മാർത്തുകുടീടിനാർ,
 ദേവലോക സുഷമാചിലാസങ്ങ-

ഉാവഹിക്കും 'കവടിയാർകുന്തി'ലെ
 ആവരിഷ്ടഗൃഹം പുക്കമെന്നവൻ
 പാവനം മാത്രപാദം വണങ്ങിനാൻ.
 വിങ്കമനിമാരെത്തു പുകഴ്ത്തുമാ -
 പ്പെങ്കെലാപമായുള്ള ജനനിയാൾ
 കങ്കെരിജുവളത്തിന്നു ശാരദാ -
 വെങ്കെലാപനാ മുണ്ണിയെക്കൊണ്ടയാൾ,
 ഹർഷഭാരാലൊഴുകമാപ്രമാത്ര -
 വർഷധാരയാൽ പിന്നെയും പിന്നെയും
 വർഷകുഴിസമേതനായുള്ളരാ -
 ജർഷഭന്നഭിഷേകം നടത്തിനാൾ.
 പാണിരണ്ടും ശിരസ്സിൽവെച്ചമ്മയാം
 റാണിപേർത്തു മനുഗ്രഹിച്ചീടിനാൾ.
 കാണിപോലു മഴലണഞ്ഞീടാതി -
 ക്ഷോണിനിന്നാൽ സ്സുരർഷിതയാകട്ടെ!
 എന്തെന്നിടുന്നവനവമംഗളം
 വന്നുച്ചേരട്ടെ! മേന്മേലഭംഗരം.
 എന്തമീശപരൻ കാക്കട്ടെ! നല്ലപോ -
 ലെന്നു ഹൃൽക്കളിരോരുച്ചിടിനാൾ.
 പ്രേമപുഷ്പകമോരോന്നു പോദിച്ചും,
 ക്ഷേമസന്ധുതിക്കാശിസ്സു വർഷിച്ചും,
 ശ്രീമതിയായ പാവുതീദേവിയാ -
 ഭോമനിച്ചുതന്നോമൻ ക്കമാരനെ.
 കാലേകാലേവെട്ടും മാത്രലാഭനം
 പോലെമരുന്നൊന്നാക്കും സുഖപ്രദം?

ചേലേരും സപ്തഭൂതികളുമിതിൻ -
 നേലെയല്ലെന്നാണല്ലോ ബുധമതം,
 അമ്മയെത്തൊഴിതാരിസ്സുവാങ്ങിയോ -
 രമ്മഹീവരൻ ഭ്രാന്തജനാദൃതൻ
 പൊന്നണിക്കളർമേടയിലുല്ലാസ -
 മേനപുണ്ടു വസിച്ചു സന്മംഗളം.

(18)

(കളകാഞ്ചി)

പലമഹിതനിലകലതമതുലകുശലോദയൻ
 പത്തനാഭസുപാമിതൻ ദാസനത്തമൻ
 പട്ടമതികളടിപണിയുമരചരുടെ മെഴലിയിൽ -
 പ്ലാറിത്തിളങ്ങുന്ന പത്തരാഗപ്രഭൻ,
 പരിചവിലകലകളിലുമിഴുമതിബുധിമാൻ
 പാവുതിനേത്രചകോരചന്ദ്രായിതൻ,
 വികമൊഴികളുടെ ചടുലമിഴിമുനകളാലലം
 പീതയാംസൗഭാഗ്യസമ്പത്തിണങ്ങിയോൻ,
 തരുഹദശതഴുകുമൊളിതടവുമുടലേത്തുന്ന
 തമ്പുരാണെന്നും ജയിച്ചുരുളീടണം.
 അരിയകടൽമകളടയ തടമുലകൾ പുൽകുവോ -
 നഞ്ജനാഭൻപരൻ കഞ്ജനാഭൻപ്രഭ
 അടിമകളിലമൃതമഴ യഴകൊടുപൊഴിക്കുന്നൊ -
 രംബുദമാകുമനാദൃന്തനചൂതൻ
 പെരുങ്കുമലിവൊഴുകുമിരുമിഴിമുനകൾകൊണ്ടുടൻ
 പേർത്തുംപുഴിഞ്ഞുഴിഞ്ഞാടലാറിസ്സദാ
 ലളിതശുഭവിഭവജലനിധിയിലവനിശനെ

ലീലയാടിച്ചു വളർത്തളീടണം.
 നിയമമതിവിമലമതി നൃപതിനിജജീവിതം
 നിത്യംപ്രജാഃഃഃമകൃത്യാർമാക്കിയും
 വിതതഗുണവിപുലനൃപതികളഭിനന്ദിച്ചു
 വിസ്മയംപൂണ്ടു പുകഴ്ത്തുമാരെപ്പൊഴും.
 നിഖലനടവടികളിലുമളിയനിലപറരാതെ
 നിശ്ചയത്തിന്നുറമേനയെക്കൂട്ടിയും
 വിമലരഥലതചിരശുഭവിടപികളിലുൽക്കണ്ഠ-
 വിച്യുതിഃഖക്മിത്തിക്കണ്ണിപോലവെ
 പലകമതികുലവുമുടനതുലധനകാംക്ഷയാ
 പറ്റിപ്പിടിച്ചുകടന്നുകൂടാതെയും
 മപലതടൈമടുലതരകപടനടനങ്ങളിൽ
 ചെറുപോലുംമനഃഭ്രാന്തിപറരാതെയും
 വിനതജനവിശദസുഖവിതതിവിളയിക്കമാ
 വിശേഷമുത്തിതന്നമൃതകൈപ്പൊഴും
 വിനയമധുമധുരതരഹൃദയസരസീരഹം
 വിശ്വാസമോടൊരസാധനമാക്കിയും
 ഭവിക്കതവിഭവമൊടു സുചിരമതുലാരോഗ്യ-
 ഭോഗ്യസമ്പന്നനായ് വാണരുളീടണം.
 പരമതിനുപരിമുടയ പരമപുരുഷാനന്ദ!
 പത്മനാഭ! പ്രഭോ! നീതാനൊരാത്രയം
 സകലസുഖമിളിതഗുണലളിതനിലപൂണ്ടിനി-
 സ്സർവ്വഭാഗവ്യരാൻ ചെൽകസന്മംഗളം!

ശുഭം .

